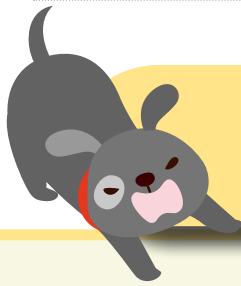

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่
วันที่ เดือน พ.ศ.

บ. ๑.๑ / พ. ๑-๐๑

ปุกปุยจอมป่วน

ปุกปุยเป็นสุนัขตัวโปรดของทุกคนในบ้าน ดอกแก้วเก็บมันมาเลี้ยงตั้งแต่ตัวเล็ก ๆ ผอมโซ และหายใจหอบ ดอกแก้วคอยดูแลและให้อาหารจนปุกปุยแข็งแรงขึ้น หายใจเป็นปกติ จนวันนี้ปุกปุยเติบโตเป็นสุนัขตัวใหญ่และขี้เล่น ปุกปุยได้พบกับปูเป้สุนัขเพศเมียที่อยู่ข้างบ้านและต่อมาได้สืบพันธุ์มีลูกเล็กที่น่ารัก

เข้าวันหนึ่งฉันเห็นปุกปุยวิ่งไปที่สนามหญ้าเพื่อไปจับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย หลังจากนั้นปุกปุยทำท่าตกใจถอยหลังหนี และเห่าเสียงดังปลุกทุกคนตื่นขึ้นมา

"ปุกปุยเห่าอะไร" พ่อพูด ปุกปุยหยุดเห่า เดินวนไปวนมาและตาจ้องไปที่กะลามะพร้าว พ่อเดินเข้าไปดูใกล้ ๆ และพูดว่า "แค่กะลามะพร้าวจะเห่าทำไม" พ่อกำลังเดินกลับเข้าบ้าน ปุกปุยก็เห่าขึ้นอีก พ่อหันกลับไปดูอีกครั้งและพูดว่า "ทำไมกะลามะพร้าวขยับได้ละ" ทันใดนั้นกบกระโดดออกมา ปุกปุยตอบสนองต่อกบโดยสะดุ้งโหยงด้วยความตกใจ กบตกใจที่เห็นปุกปุยจึงหยุดกระโดด พ่อร้องว่า "ปุกปุยตกใจทำไม แค่มีกบอยู่ได้กะลานั้นเอง"

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

บ. ๑.๑ / พ. ๑ - ๐๑

ดอกแก้วคิดกับตัวเองว่า ตัวเอง พ่อ ปุ่ปุ่ และกบเป็นสิ่งมีชีวิต เพราะพวกเราสามารถเคลื่อนไหวได้ด้วยตัวเอง หายใจได้ กินอาหารได้ ขยับถ่ายได้ เจริญเติบโตได้ สืบพันธุ์ได้ และตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ แต่กะลามะพร้าวไม่มีลักษณะเหล่านี้นะกะลามะพร้าวจึงเป็นสิ่งไม่มีชีวิต